

Family Four var en av de grupper vars musik framfördes under föreställningen "50 år med Svensktoppen" på Vingåkers hotell i fredags under ett kärleksfullt och lätt satiriskt medley med Niclas Strand, Mia Poppe, Johanna Widén och Thomas Widén.

Svensktoppar lyfte hotellgolv

Man har ju vissa förväntningar på vad livet ska innehålla. Men inte hade jag tänkt mig att en av 2013 års häftigaste upplevelser så här långt skulle vara att sitta i hotellets källare tillsammans med en massa Vingåkersbor och lyssna andäktigt till ett framförande av Olle Ljungströms "Jag Och Min Far". Aldrig. Inte ens i mina vildaste fantasier hade jag kunnat förutspå det.

Inte heller hade jag kunnat tänka mig att det skulle vara Thomas Widén som skulle framföra den sången och att han skulle göra det tack vare Magnus Uggle. Men just detta blev sanning i fredags kväll. Då genomförde Thomas, hans fru Johanna, Niclas Strand och Mia Poppe nämligen helaftonsföreställningen "50 år med Svensktoppen" på hotellet.

Efter att Ugglas version av Ljungströms låt från tv-programmet "Så mycket bättre" blivit en svensktoppssuccé ingick den förstas i programmet, som ett bevis på den gamla sanningen att "en bra låt är en bra låt". En som kan överbrygga de där konstlade gränserna mellan prestigefull musik – som Olle Ljungströms – och mer "allmogen" underhållning som Svensktoppen och Uggle. En nyttig påminnelse.

Showen är precis vad titeln säger, en genomgång av delar av de mängder av låtar som passerat revy under den slitstarka radiotopplistas livstid. Från en av 60-talets största svensktoppsdrottningar Siw Malmkvist i Mia Poppes speciella gestaltning fram till dagens Petra Marklund och "Händerna Mot Himlen".

Storyn är ganska enkel. Vi följer ett svensktoppsslyssnande par genom åren, ett par spelat av Niclas Strand och Mia Poppe där tablån i form av radioapparater, kaffetermosar och förstas kläder förstärker bilden av den tidsålder de befinner sig i just för tillfället.

Dialogen baseras på listans låtars texter och blir lätt töntig, men det gör inget för Strand och Poppes självdistans och framförande gör att vi hänger med.

Musiken som framförs kräver inte att publiken uppmuntras att sjunga med. Här är det allsång i stort sett från första ton till den sista. Och som folket i Vingåker sjunger. Utsocknes gäster måste ha undrat vad som hände när deras golv och hotellkällarens tak närmast lyfte.

Förutom när de finstämda balladerna framfördes. Då lyckades majoriteten till och med hyssja de mest överförfriskade gästerna i publiken till att lyssna så där intensivt och respektfullt. Andäktigt. Nästan hela tiden, åtminstone.

Helen Sjöholm, Lena Ph, Abba, ett gäng dansband och förstas Bert Karlsson var några andra av alla de stjärnor och "profiler" som också på ett eller annat sätt bidrog till att göra kvällen till en sällsynt lyckad fest.

Mest av allt var det ändå samspillet mellan kvartetten på scenen och den både partysugna och allsångshungriga publiken som gjorde kvällen till den helt oväntade men ack så häftiga upplevelsen som "50 år med Svensktoppen" blev.

Text & Bild: Urban Århammar

